

NOEN TANKER OM AKITA RASEN FRA FIRE OPPDRETTERE I JAPAN.

Første stopp var hos **Ono-san**, som drev med Shiba og Akita oppdrett.

Han mente at noen av de problemene i rasen for øyeblikket var lavt ansatte og slappe ører, flat hale (ikke høyt ansatt som viser stolthet), dårlig utviklet underkjeve og feil kjønnspreg.

Selv hadde han akita og shiba, samt "Mameshiba", en mini-Shiba som var mindre i alt, men kraftig bygget, rask som en opptreksleke og hadde bedre pels enn sin "storebror".

8 år gammel Akita tisper

Mameshiba

Neste stopp var hos **Abe-san**. Han hadde en meget moderne kennel, med store burer til hundene, vifter i taket og tre løpebånd for den daglige trimmen av dem!. Abe-san foretrakk litt mer mandelformede øyne for et mildere uttrykk, og vektla masse og størrelse.

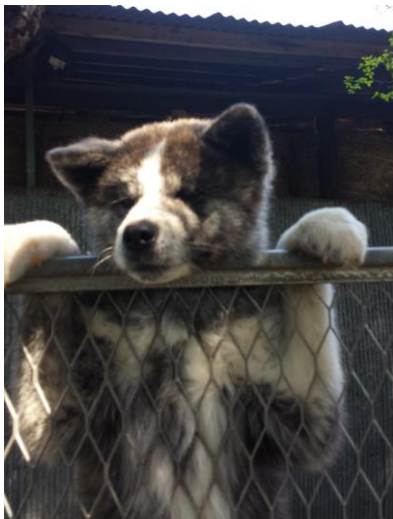
Søt valp hos Abe-san

Dag blir vasket 😊

Hirama-san bodde ute på en bondegård ved bergene, og her tappede jeg tellingen, for det var akitaer overalt! I løpestrenger, i løpegårder og i burer, men uansett virkede hundene meget fornøyde og så ut å trives godt. Hirama-san mente at selve konstruksjonen var viktig på rasen. Det har vart for mye fokus på hodet og ikke på helheten. Mye innavl over tid, har ført til størrelsemessig mindre hunder

En trivelig ung hannhund hos Hirama-san

Vennlig tisper som bare logrede med halen 😊

Siste stopp var hos **Kozaki-san**. (I dag har han 35 akitaer hjemme og bygger nytt kennelanlegg). Han forklarte at Tohoku typen (den nordlige typen) nå er på fremmarsj – disse er større og kraftigere bygget hunder. Han viste også et bilde i en avis av den korrekte Akita typen, med godt kjønnspreg. Vi pratet litt om farge og han forklarte hva som var den ideelle rødfargen i Japan – den skulle ikke ha intens/skarp rødfarge som hos den irske setteren, men ha en dyp rødfarge med "gulskjær".. Vi fikk også høre at tigrete hunder ofte fikk litt kortere pels når de blir eldre.

Hunden til **venstre** har **for skarp rødfarge**. Den til **høyre** har **korrekt farge** (men for tett plasserte ører og leppene kunne vært strammere.)

秋田犬保存会提供

沈^{ちん}毅^きにして威嚴を備え悍威に富み
忠順にして素朴の感あり。地味な
中に品位を持ち、感覚鋭敏にして
挙措重厚敏活共に備う。

「秋田犬標準」本質とその表現

Korrekt type og kjønnspreg

På vår rundtur var vi også innom en **Kishu kennel** som brukte hundene til villsvinsjakt. De hadde "vanlig" Kishu og *Kurumi* – den opprinnelige jakthundstypen. De hadde også et par røde Kishu, noe som er meget sjelden farge i rasen. Den hvite er jo den vanligste fargen. Dette var tøffe jakthunder så det var ikke aktuelt å klappe dem! Hundene jagede i flokk – en fikk villsvinet ut av hiet, og de andre holder dyret på området, gjennom å nappe i haser og ører, i påvente på at jegeren kom. Det blir ofte skader på hundene og jegerne må selve lappe sammen hundene sine. Det var mye villsvin i bergsområdene i Miyagi, og de åt opp avlingen til bøndene og pløyde opp deres åkrer. Av den grunn betalte bøndene villsvinsjegerne for at de skulle jakte.

Rød Kishu Inu

Jegerne delte med seg av dagens fangst.

Som en kuriositet kan nevnes at vi også fikk treffe en tigret valp av den "gamle" typen av akita, etterkrigstypen, som minnet mye om den som vi kalte for "gammel-Nordisk". Det fantes ca 20 oppdrettere av denne typen i Japan i dag men hundene ble ikke registrert.

Valp av "etterkrigstype"

Britt Nyberg